

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 33T/60/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123011327
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Hanzlík Šuleková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2024:4123011327.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, samosudkyňou JUDr. Luciou A. B., v trestnej veci obžalovaného B. C., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3, písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 21. februára 2024, takto

rozhodol:

Obžalovaný
B. C. D. E. C. F. G. D., narodený XX.XX.XXXX, v H. E.,
trvale bytom B.,

sa uznáva za vinného, že:
ako otec maloletej I. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky J. K. v obci Vinodol, hoci má k nej vyživovaciu povinnosť zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 7P/26/2012 zo dňa 04.06.2012, právoplatným dňa 01.08.2012, mu výška tejto povinnosti bola určená tak, že má prispievať na výživu maloletej I. sumou vo výške 50,- eur mesačne a rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 24P/87/2023 z 20.06.2023, právoplatným dňa 17.07.2023 mu vyživovacia povinnosť bola počnúc od 01.06.2023 zvýšená na sumu 100,- eur mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, si túto zákonnú vyživovaciu povinnosť riadne a včas neplní, a tak za obdobie od 01.08.2012 do 21.02.2024 (s výnimkou obdobia od 01.12.2013 do 27.05.2014 a 03.11.2014 do 04.08.2015, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody) dlhuje na výživnom k rukám matky J. K. sumu 6.500,- eur,

t e d a :
najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas,

t ý m s p á c h a l :
prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b)
Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona

Z a t o m u s ú d u k l a d á :
Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a zistiac priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 a § 41 odsek 1, § 42 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd z r u š u j e výrok o treste uloženom obžalovanému Rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 2T/148/2012, ktorý bol obžalovanému doručený dňa

03.01.2013 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.12.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ŏ v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Nitra prejednal súd trestnú vec obžalovaného B. C. a za splnenia zákonom ustanovených podmienok vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, pričom realizoval dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, výsluchom svedkyne J. K., ako i prečítaním na vec sa vzťahujúcich listinných dôkazov.

Obžalovaný B. C. sa po riadne a včas doručenom predvolaní podľa § 66 odsek 3 Trestného poriadku na hlavné pojednávanie na súd nedostavil a svoju neúčast' na ňom neospravedlnil. V súlade s ustanovením § 252 odsek 2 Trestného poriadku vykonal preto súd hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti a postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania. Takto zistil, že obžalovaný pred vyšetrovateľom uviedol, že si je vedomý vyživovacej povinnosti, výživné neplatil buď preto, že nepracoval, alebo zarábala iba málo. Uviedol, že výživné sa bude snažiť plniť a požiadal o trest povinnej práce, dlh je ochotný si odpracovať.

Svedkyňa J. K. na hlavnom pojednávaní dňa 21.02.2024 uviedla, že od podania trestného oznámenia vo februári 2023 obžalovaný nezaplatil ani cent. Neplatil ani predtým, nevedela, kde je, neriešila to. Mal určenú výšku výživného 50,- eur od roku 2012. Minulý rok v lete bolo na základe dohody s obžalovaným zvýšené výživné na 100,- eur. S obžalovaným má jedno dieťa, dcéru I.. Chodí do siedmeho ročníka základnej školy. Obžalovaný sa s ňou nestretáva, ani ju nekontaktuje. Dcéra ho vôbec nepozná. Aktuálne rýchlo rastie a z tohto dôvodu je potrebné častejšie jej kupovať oblečenie. Preto žiadala o zvýšenie výživného. Poberá náhradné výživné od februára 2023, najprv to bolo 50,- eur a potom 100,- eur. Výživné vymáha prostredníctvom exekúcie, exekúcia je vedená u súdneho exekútora J. L., no doposiaľ nič nevymohla. Aj exekútorke obžalovaný stále sľubuje úhrady, ale nič nezaplatil. Svedkyňa je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 282,- eur. Invalidita bola stanovená na 65%. Dcéra nemá žiadne zdravotné problémy a nevyžaduje špeciálne výdavky. Poberá rodičovský príspevok 580,- eur, v ktorom je zahrnutý aj prídavok na štyri deti.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj ostatný obsah trestného spisu, z neho najmä prečítal na vec a na osobu obžalovaného sa vzťahujúce listinné dôkazy, tiež súd oboznámil podstatný obsah súdom vyžiadaných a pripojených spisov.

Z rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn.: 7P/26/2012 a rodného listu maloletej I. C. vyplynulo, že obžalovanému ako otcovi maloletej súd určil prispievať na jej výživu počnúc mesiacom máj 2012 mesačne sumu 50,- eur. Rozsudok nadobudol právoplatnosť vo vzťahu k uloženej vyživovacej povinnosti dňa 01.08.2012.

Z rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 24P/87/2023 zo dňa 20.06.2023 súd zistil, že ním bol zmenený rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom 7P/26/2012 zo dňa 04.06.2012 v časti vyživovacej povinnosti otca tak, že zvýšil jeho vyživovaciu povinnosť na maloletú I. C., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 50,- eur na sumu 100,- eur mesačne počnúc dňom 01.06.2023. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.07.2023.

Z potvrdenia o návšteve školy zo dňa 27.02.2023 vyplynulo, že maloletá I. C. bola v školskom roku 2022/2023 žiačkou 6.A Základnej školy Vinodol.

Z Upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 31.01.2023 vyplynulo, že pod 84EX 60/23 začala súdna exekútorka JUDr. Stanislava Kolesárová vykonávať exekúciu proti obžalovanému vo veci zameškaného výživného v sume 6.450,- eur.

Zo správy o stave exekúcie zo dňa 14.07.2023 vyplynulo, že z pohľadávky voči obžalovanému vymáhanej súdnym exekútorom JUDr. Petrom Kohútom (pôvodne JUDr. Kolesárovou) nebolo v priebehu exekúcie uhradené výživné ani čiastočne, ani súdnym exekútorom neboli vymožené žiadne finančné prostriedky na výživne, t. j. oprávnenej nebola odvedená žiadna suma.

Zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, Okresného úradu Nové Zámky a Daňového úradu Nitra, pobočka Nové Zámky vyplynulo, že obžalovaný nie je poberateľom ani v minulosti nebol poberateľom žiadnych sociálnych dávok, že v živnostenskom registri nie je vykonaný o obžalovanom zápis, a že nie je evidovaný na daňovom úrade.

Zo správ RM-S Market a Centrálného depozitára cenných papierov SR vyplynulo, že obžalovaný nie je v evidencii majiteľov účtov cenných papierov.

Zo správy Generálneho riaditeľstva ZVJS zo dňa 29.03.2023 vyplynulo, že obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody v období od 12.10.2010 do 12.04.2011, od 01.12.2013 do 27.05.2014 a od 03.11.2014 do 04.08.2015.

Zo správ zamestnávateľov obžalovaného bolo zistené, že obžalovanému neboli vykonávané zrážky zo mzdy a nemal nahlásenú vyživovaciu povinnosť.

Zo správy Obvodného oddelenia Policajného zboru Šurany zo dňa 06.12.2023 vyplynulo, že na základe previerky o povesti obžalovaného bolo zistené, že býva v Nitre, pričom presnú adresu uviesť nevedeli. Trestne stíhaný nie je.

Z odpisu registra trestov zo dňa 19.02.2024 bolo zistené, že obžalovaný má evidovaných 8 záznamov; odsúdenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/205/2009 zo dňa 11.03.2010 pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona; odsúdenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/76/2010 zo dňa 01.06.2010 pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona; odsúdenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/131/2010 zo dňa 24.08.2010 pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona; odsúdenie Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/53/2011 zo dňa 05.04.2011 pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona; odsúdenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/148/2012 zo dňa 05.12.2012 pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona; odsúdenie Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/82/2014 zo dňa 12.03.2015 pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona; odsúdenie Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 0T/91/2022 zo dňa 15.09.2022 pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno g) Trestného zákona a odsúdenie Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/52/2023 zo dňa 28.09.2023, pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno g), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona.

Z lustrácie z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 19.02.2024 súd zistil, že obžalovaný má evidovaných 7 priestupkov; tri priestupky proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch zo dňa 23.05.2022, 30.04.2023 a 09.07.2023, za ktoré bol vo všetkých troch prípadoch sankcionovaný uložením pokuty vo výške 30,- (2 x v blokovom konaní a 1 x rozhodnutím), dva priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch zo dňa 25.09.2022 s 20.06.2023, za ktoré mu bola v oboch prípadoch uložená blokovaná pokuta vo výške 30,- eur, jeden priestupok proti verejnému poriadku podľa § 47 odsek 1 písmeno b) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch zo dňa 20.06.2023, za ktorý mu bola uložená blokovaná pokuta vo výške 30,- eur a jeden priestupok na úseku ohrozenia verejného zdravia podľa § 56 odsek 1 písmeno f) zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia zo dňa 18.12.2021, za ktorý mu bola uložená blokovaná pokuta vo výške 30,- eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/53/2011 súd zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/53/2011 zo dňa 11.04.2011 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, pričom súd rozhodol o upustení od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trestný rozkaz Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/131/2010 zo dňa 03.09.2010.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/82/2014 súd zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/126/2013 zo dňa 12.07.2013 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradeným do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Z rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/82/2014 zo dňa 12.03.2015 súd zistil, že obžalovaný bol uznaný vinným z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a bol mu uložený spoločný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov so zaradeným do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o vine a treste z trestného rozkazu Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/126/2013. Z uznesenia Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/82/2014 zo dňa 30.04.2015 súd zistil, že obžalovanému bol do uloženého trestu započítaný trest v trvaní od 09.07.2013 do 12.07.2013 a od 01.12.2013 do 27.05.2015 v zrušenej trestnej veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/126/2013. Trest odňatia slobody vykonal dňa 04.08.2015.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/148/2012 súd zistil, že uzneseniami povereného príslušníka Obvodného oddelenia Policajného zboru v Jelke pod ČVS: ORP-349/JE-GA-2012 zo dňa

18.04.2012, ČVS: ORP-350/JE-GA-2012 zo dňa 18.04.2012, ČVS: ORP-351/JE-GA-2012 zo dňa 18.04.2012 a ČVS: ORP-352/JE-GA-2012 zo dňa 18.04.2012 bolo obžalovanému vznesené obvinenie pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona. Uznesenia o vznesení obvinenia mu boli doručené dňa 20.04.2012. Rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/148/2012 zo dňa 05.12.2012, právoplatným dňa 05.12.2012 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a bol mu uložený podmienkový trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so skúšobnou dobou na tri roky. Uznesením Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/148/2012 zo dňa 09.04.2014 právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3Tos/100/2014 dňa 19.06.2014 súd rozhodol o tom, že sa v skúšobnej dobe podmienkového odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody vykoná. Zo správy o nastúpení trestu zo dňa 05.11.2014 a hlásenky zmien zo dňa 03.07.2015 vyplynulo, že obžalovaný nastúpil do výkonu trestu dňa 03.11.2014 a trest vykonal dňa 03.07.2015.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán (§ 2 odsek 12 Trestného poriadku). Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne za preukázané, že skutok sa stal, avšak nie tak, ako bolo uvedené v skutkovej vete obžaloby, a preto nevyhnutne upravil skutkovú vetu vo vzťahu k výške dlhu na výživnom.

Objektom trestného činu zanedbania povinnej výživy je nárok na výživu, ktorý vyplýva zo Zákona o rodine. Ustanovenie o trestnosti zanedbania povinnej výživy sa vzťahuje len na povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, ktorá vyplýva priamo zo zákona (R 7/1953). Objektívna stránka spočíva v konaní páchatela, ktorý najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z neobstaranosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného (odsek 1), alebo v konaní páchatela, ktorý sa najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovať iného (odsek 2).

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za to, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, pretože najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, teda oprávnenej osobe neposkytol všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, pretože čin páchal po dlhší čas (od 01.08.2012 do 21.02.2024 s výnimkou času stráveného vo výkone trestu odňatia slobody od 01.12.2013 do 27.05.2014 a od 03.11.2014 do 04.08.2015, teda celkovo viac ako 10 rokov).

Súd konanie obžalovaného vyhodnotil z hľadiska zavinenia ako konanie úmyselné, keď obžalovaný jednoznačne a celkom vedel, že svojim konaním (neuhradzáním výživného) môže takého ohrozenie alebo porušenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Konal tak v nepriamom úmysle (§ 15 písmeno b) Trestného zákona), čo priamo vyplynulo z výpovede obžalovaného, kedy uviedol, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti.

V tejto súvislosti považoval súd za potrebné konštatovať, že osoba, ktorá má vyživovaciu povinnosť, musí využiť všetky možnosti na to, aby si túto povinnosť v reálne možnej výške splnila bez ohľadu na to, či obžalovanému aktuálna životná situácia neumožňovala príjmy v takom rozsahu, z akého sa vychádzalo pri určení vyživovacej povinnosti. Okrem toho, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou, ktorá trvá do času, kým deti nedosiahnu plnoletosť, alebo kým nie sú schopné samé sa živiť.

Obžalovaný sa ku spáchaniu skutku priamo a jednoznačne vyjadril, keď vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči svojej maloletej dcére. Svoje konanie neofutoval a viac k veci nevypovedal.

Z výpovede svedkyne J. K. mal súd za preukázané, že obžalovaný v predmetnom období až ku dňu konania hlavného pojednávania neuhradil ani len čiastočne dlh na zameškanom výživnom. Svedkyňa uviedla, že od roku 2012 mal určenú výšku výživného na sumu 50,- Eur a v lete 2023 mu bola výška

výživného zvýšená na 100,- Eur. Dlh mu rátala počnúc dňom 01.08.2012 až do konania hlavného pojednávania dňa 21.02.2024 a vyčíslila ho na sumu 6.500,- Eur.

Z výpovede samotného obžalovaného vyplynulo, že bezpečne vedel o svojej zákonnej vyživovacej povinnosti voči svojmu dieťaťu, túto si neplnil z dôvodu, že buď nepracoval, alebo zarábala iba málo. Uviedol, že výživné sa bude snažiť plniť a požiadal o trest povinnej práce, dlh je ochotný si odpracovať.

V tejto súvislosti považoval súd za potrebné opakovane zdôrazniť, že obžalovanému vznikla povinnosť vyživovať iného, teda svoju dcéru Lilianu, zo zákona, a to konkrétne zo Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, kedy plnenie jeho vyživovacej povinnosti ako rodiča voči deťom bude trvať až do času, kým deti nebudú schopné samé sa živiť, alebo kým nedovŕšia plnoletosť. Obaja rodičia sú povinní prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, pričom deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov a každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť či už v sume podľa osobitného zákona alebo v sume stanovenej súdom.

V danom prípade bolo potrebné výšku vyživovacej povinnosti v období od 01.08.2012 do 17.07.2023 určovať v nadväznosti na Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn.: 7P/26/2012, podľa ktorého bola výška vyživovacej povinnosti obžalovanému stanovená na sumu 50,- Eur a v období od 18.07.2023 do 21.02.2024 v nadväznosti na Rozsudok Okresného súdu Nitra, sp. zn.: 24P/87/2023, podľa ktorého bola výška vyživovacej povinnosti obžalovanému zvýšená na sumu 100,- Eur.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že obžalovaný si neplnil vyživovaciu povinnosť voči svojej dcére od augusta 2012 do februára 2024 (s výnimkou obdobia od 01.12.2013 do 27.05.2013 a od 03.11.2014 do 04.08.2015) tak, že:

- za obdobie od augusta 2012 do júla 2023, kedy mal platiť 50,- Eur mesačne a celkovo neplatil výživné 9 rokov a 8 mesiacov, čo zodpovedalo sume 5.800,- Eur, a
 - za obdobie od augusta 2023 do februára 2024, kedy mal platiť 100,- Eur mesačne a celkovo neplatil výživné 7 mesiacov, čo zodpovedalo sume 700,- Eur,
- pričom za celé toto obdobie predstavuje jej dlh na výživnom sumu 6.500,- Eur.

Skutočnosť, že obžalovaný bol bez zamestnania, prípadne nemal dostatočný príjem v čase, keď výživné neuhrádzal, nemala sama o sebe vplyv na existenciu jeho vyživovacej povinnosti a táto skutočnosť ho nemohla zbaviť trestnej zodpovednosti za tento trestný čin.

Zo všetkých týchto dôvodov súd uznal obžalovaného vinným zo spáchaného skutku tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona, základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky trestného činu - prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách § 10 odsek 2 Trestného zákona to znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nie nepatrná (materiálny korektív). V súdnej veci mal súd preukázané naplnenie materiálneho korektívu spôsobom vykonania činu, nakoľko obžalovaný, tak neplnil svoju vyživovaciu povinnosť viac ako 10 rokov a zároveň za celý čas páchania skutku nevykonával ani len jednu dobrovoľnú (aspoň čiastočnú) úhradu zameškaného výživného.

Súd zároveň skúmal, či sú u obžalovaného splnené podmienky na ukladanie súhrnného trestu.

Uložiť súhrnný trest možno iba v prípade spáchania viacerých trestných činov, z ktorých sa všetky stali skôr, než bol za ktorýkoľvek z nich vyhlásený odsudzujúci rozsudok. Odsudzujúcim rozsudkom súdu prvého stupňa sa rozumie prvý odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin. Uvedený rozsudok musí byť právoplatný.

Zo spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/148/2012 bolo zistené, že rozsudkom zo dňa 05.12.2012 právoplatným toho istého dňa, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so skúšobnou dobou na

tri roky. Uznesením Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/148/2012 zo dňa 09.04.2014 právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3Tos/100/2014 dňa 19.06.2014 súd rozhodol o tom, že sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody vykonal. Obžalovaný trest vykonal dňa 03.07.2015.

Trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona je dokonaný naplnením jeho zákonných znakov, t. j. okamihom, keď páchateľ najmenej dva mesiace v období dvoch rokov plnení, čo aj z nedbanlivosti svoju zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného. Pokiaľ tak koná aj nad rámec dvoch mesiacov už len udržuje tento protiprávny stav, inak povedané, v každom časovom momente pokračuje v páchaní tejto trestnej činnosti až do jej dokončenia. Páchaním tejto trestnej činnosti sa preto rozumie celá doba jeho páchania, a to až do doby pokiaľ nie je dokončený, čo sa stane až vyhlásením rozsudku prvého stupňa, čo však už nie je rozhodujúce z hľadiska naplnenia zákonných znakov uvedených v § 207 odsek 1 Trestného zákona. Dokončenie páchania skutku v uvedenom zmysle je rozhodujúce len pre posúdenie odkedy páchateľ začne páchať nový skutok.

V trestnej veci vedenej pod sp. zn. 33T/60/2023 obžalovaný naplnil skutkovú podstatu trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona dňa 21.09.2012, teda dňom, kedy druhý mesiac v období dvoch rokov neplnil, čo aj z nedbanlivosti svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že skutok uvedený vo výrokovej časti rozsudku obžalovaný spáchal (21.09.2012) skôr ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, a to Rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn.: 2T/148/2012 (05.12.2012).

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, osobu obžalovaného ako aj možnosť jeho nápravy (§ 34 odsek 4 Trestného zákona).

Z miesta bydliska súd nič bližšie k povahovým vlastnostiam, či osobným pomerom obžalovaného nezistil a neprihliadol u neho žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona (poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona súd nezistil, nakoľko sa obžalovaný ku skutku v rámci výsluchu v prípravnom konaní uviedol, že si je svoje vyživovacej povinnosti vedomý, avšak skutok ako taký neofútoval) a zároveň prihliadol na dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h) (že spáchal viac trestných činov – prečin krádeže v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Galanta, sp. zn.: 2T/148/2012 zrušenej v časti výroku o treste) a písmeno m) (t.j. že bol za trestný čin odsúdený s poukazom na oboznámený pripojený spis Okresného súdu Nové Zámky sp. zn.: 2T/53/2011 a odpis z registra trestov, v ktorom má obžalovaný vedených 8 záznamov, z toho v dvoch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený) Trestného zákona.

V rámci základnej trestnej sadzby jeden až päť rokov, pri zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby z dôvodu prevažujúceho pomeru priťažujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona a postupom podľa § 41 odsek 1, § 42 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, ukladal súd súhrnný trest odňatia slobody v rámci upravenej trestnej sadzby 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol súd nielen na pomer a mieru poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, ale tiež aj na osobné pomery obžalovaného (ktorý je dlhodobo nezamestnaný, resp. zamestnaný vždy len na krátke časové obdobie, v zamestnaniach si nenahlasoval vyživovaciu povinnosť voči maloletej dcére a u obžalovaného sa jednalo o opakovaný stret zo zákonom) a na spôsob spáchania trestného činu (neplatenie výživného po dobu viac ako 10 rokov). Súd pri ukladaní trestu sledoval zabezpečenie lepšieho dosiahnutia účelu trestu v zmysle § 34 Trestného poriadku tak v oblasti generálnej ako i individuálnej prevencie a dospel k záveru, že bude v prejednávanej veci dosiahnutý uložením nepodmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace, čo je na samotnej spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby.

Obžalovaný bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest obžalovanému, podľa názoru súdu, zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov.

Súd nepriznal poškodenej nárok na náhradu škody a ani ju s uvedeným nárokom neodkázal na civilný proces nakoľko bolo v konaní preukázané, poškodená si náhradu škody vymáha od obžalovaného prostredníctvom exekúcie vedenej u súdneho exekútora M. N. L. (pôvodne M. J. L.) pod zn. 84EX 60/2023 a priznaním nároku na náhradu škody by došlo k duplicitnému vydaniu exekučného titulu na vymáhanie tej istej pohľadávky.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.